

державним реєстром підприємств та організацій України або податковий номер — для юридичної особи;

5) документи про внесення плати за надання послуг.

Розмір плати за державну реєстрацію обтяжень земельної ділянки складає 97 грн згідно з Постановою КМУ від 1 серпня 2011 р. № 835 «Деякі питання надання Державним агентством земельних ресурсів та його територіальними органами платних послуг». У разі державної реєстрації земельного сервітуту, встановленого на частини земельної ділянки, із заявника стягується плата в розмірі 60 грн. Строк державної реєстрації земельного сервітуту становить 14 календарних днів від дня подання документів.

Література

1. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень: Закон України від 1 липня 2004 р. № 1952-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1952-15>.

2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.

3. Небрат В. В. Сервітут / В. В. Небрат // Енциклопедія історії України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.history.org.ua/?termin=Servituty>.

УДК 368.021:656.073(043.2)

Гулько А. С., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

ОСОБЛИВОСТІ СТРАХУВАННЯ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ АВІАЦІЙНИМ ТРАНСПОРТОМ

Перевезення матеріальних активів транспортними засобами може в окремих випадках призвести до збитків їхніх власників, що зумовлює потребу страхування вантажів. Суб'єктами цього виду страхування можуть бути юридичні та фізичні особи, які є вантажовідправниками або вантажоодержувачами. Від того, хто з них укладає договір страхування вантажів, залежать умови переміщення їх, юридичні права і обов'язки сторін.

Договір страхування «за всі ризики» означає відшкодування збитків від пошкодження чи повної загибелі всього або частини майна, що зумовлені будь-якими причинами (за винятком

обумовлених окремо), а також витрати з рятування та збереження застрахованих товарів, із запобігання подальшому пошкодженню їх.

Не відшкодовують збитків, причиною яких були: військові конфлікти або їхні наслідки; конфіскація або арешт вантажу; наслідки ядерного вибуху чи застосування атомної енергії або радіоактивних матеріалів; невиконання однією із сторін правил переміщення та зберігання вантажів; порушення вимог з упакування вантажів; перевезення вантажів із пошкодженнями; пожежа під час перевезення чи вибух вибухонебезпечних матеріалів, завантажених без дозволу страховика; невідповідність вантажу за масою, комплектацією, іншими умовами, зафіксованими в договорі, пошкодження упаковки; пошкодження товарів гризунами; несприятлива дія температури; усихання або інші природні зміни властивостей чи маси вантажу [1, с. 22].

У заяві про укладення договору страхування наводять обов'язкові дані, що включають: точну назву; вагу вантажу; число, місяць; характер упаковки; дати і номери коносаментів (інших супроводжувальних під час транспортування документів); вид транспорту; спосіб транспортування; порти (станції) відправлення, призначення й перевантаження застрахованих товарів з одного виду транспорту на інший; дату завантаження й відправлення вантажу; його вартість (страхова оцінка); умови страхування.

З настанням страхової події виникають відповідні обов'язки сторін, котрі підписали договір страхування. Зокрема страхувальник (якщо це можливо) повинен активно сприяти ліквідації наслідків страхового випадку та рятуванню пошкодженого вантажу і протягом доби після того, як йому стало відомо про страхову подію, сповістити про це страхову організацію.

До страхових випадків у Правилах КАСКО належать:

— • пошкодження чи знищення транспортного засобу або його частин унаслідок дорожньо-транспортної пригоди (ДТП);

— викрадення транспортного засобу, крадіжка або знищення його частин, деталей, приладів, що викликані навмисними діями третіх осіб у будь-якому місцезнаходженні транспортного засобу;

— пошкодження або знищення транспортного засобу внаслідок стихійного лиха (повінь, буря, ураган, смерч, цунамі, шторм, злива, град, обвал, лавина, паводок, удар блискавки), падіння дерев та інших предметів, нападу тварин, а також пожежі чи самозаймання транспортного засобу.

Страхування на випадок усіх згаданих ризиків називається повним КАСКО, а страхування за винятком викрадення транспортного засобу - частковим КАСКО. Як правило, договір страхування транспортного засобу укладається на рік. Згідно з

Правилами КАСКО на страхування приймається транспортний засіб у непошкодженому стані, що пройшов технічний огляд без порушення встановлених термінів. До уваги береться і термін експлуатації транспортного засобу (страхова компанія може встановити його на свій розсуд).

За Правилами КАСКО, договір страхування укладається лише за умови встановлення безумовної франшизи, розмір якої розраховується від розміру страхової суми. Якщо страховий випадок настає унаслідок ДТП, відсоток франшизи (у середньому по страхових компаніях) становить 1 % страхової суми для легкових автомобілів і 2 % - для вантажних. У разі викрадення (крадіжки) безумовна франшиза для легкових автомобілів вітчизняного виробництва становить 5 %, для більшості легкових автомобілів іноземного виробництва - 10 %, для джипів іноземного виробництва та деяких моделей ВАЗ - 15 %, для вантажних автомобілів - 2,5 %. Виплати страхового відшкодування у разі викрадення транспортного засобу здійснюють лише після порушення за цим фактом кримінальної справи. При цьому спочатку виплачується лише 30 % суми страхового відшкодування, а залишок - не раніше ніж через два місяці після закінчення строку попереднього розслідування органами МВС (після припинення або зупинення справи [3, с. 169]).

Згідно з Правилами КАСКО, підприємство, що застрахувало транспортний засіб, у разі настання страхового випадку протягом двох робочих днів, коли підприємству стало відомо про нього, має відправити страховій компанії інформацію про те, що сталося, за формою, установленною у страховому полісі. Залежно від характеру страхового випадку підприємство-страхувальник має надати страховій компанії такі документи:

- довідку Державтоінспекції про ДТП установленого зразка;
- довідку станції технічного обслуговування про технічний стан транспортного засобу, окремих його вузлів і агрегатів;
- довідки пожежної служби, слідчих органів, гідрометеослужби тощо.

Література

1. Соколи І. Цивільна авіація України: тенденції, перспективи, пріоритети / І. Соколи, О. Олейникова // Економіст. – 2007. – № 5. – С. 28-30.
2. Україна і ринок в контексті міжнародного досвіду. – К.: Товариство «Знання» України, 1991. – 48 с.
3. Аксьонов І. Я. Транспорт: історія, сучасність, перспективи, проблеми / І. Я. Аксьонов. – М.: ТЕИС, 2000. – 216 с.